

ΤΟ ΠΑΛΙΟΣΠΙΤΟ

Ετσι άκουγα να λένε το σπίτι που μέναμε. Ήταν πολύ παλιό και μεγάλο, από εκείνα τα δωρόφα παραδοσιακά Ελληνικά αγροτόσπιτα της ορεινής υπαίθρου. Το εισόγειο «κατώϊ» φιλοξενούσε τα οικόσιτα ζώα του σπιτιού: μουλάρια, κατσίκες, αρνάκια, κότες... και στο μέσα χώρο τις «πραμάτειες» του νοικοκυριού: τα «βαένια» με το κρασί, τα μεγάλα αμπάρια με το αλεύρι, το σιτάρι, το κριθάρι, πατάτες, μήλα...και από πάνω,δυσ- τρεις κάμαρες που φιλοξενούσαν την οικογένεια. Το σπίτι έδινε την εντύπωση ενός ζωντανού οργανισμού. Μέρα-νύχτα ακούγονταν διάφοροι θόρυβοι. Τα βελάσματα, το πρωινό λάλημα του πετεινού, τα κακαρίσματα, τα χλιμιτρίσματα, ο γάτος που μπαινόβγαινε νιαουρίζοντας και τα ποντικάκια μόνιμοι ένοικοι του σπιτιού, που περίμεναν να βραδιάσει για να βγούν να ψαχουλέψουν, κάνοντας μυστηριώδεις θυρύβους μέσα στο σκοτάδι... Οι εικόνες της νηπιακής ηλικίας από τη ζωή σε εκείνο το «παλιόσπιτο» είναι βαθιά εντυπωμένες στο μυαλό μου και με ακολουθούν: η κλώσσα που μαζεύει τα κλωσσόπουλα κάτω απ'τα φτερά της, οι κατσίκες που βύζαιναν τα μικρά τους, τα «βετούλια» που χοροπηδούσαν στην αυλή, ο γάτος που έτρεχε με ένα ποντικάκι στα δόντια του..., όλα μου έδιναν την εντύπωση ότι ήμουν μέρος ενός αδιάσπαστου συνόλου και προσπαθούσα να βρω και να ξεχωρίσω τον εαυτό μου. Δεν μπορώ να ξεχάσω που ρωτούσα επίμονα τη μάνα μου, πότε πηγαίνουν στο σχολείο τους οι γίδες μας, αφού εμείς τις έχουμε συνέχεια δεμένες, αλλά δεν θυμάμαι να πήρα ποτέ καμιά απάντηση. Αυτό το σπίτι, με τα μεγάλα ξύλινα μπαλκόνια και τις χρωματιστές τενεκεδένιες γλάστρες, με τους βασιλικούς, ματζουράνες και περιποκλάδες που ανέβαιναν ως τα κεραμίδια... με εκείνη την ασβεστωμένη πέτρινη σκάλα που είχε γίνει ο φόβος μου τα πρώτα χρόνια της ζωής μου... με τις απόμερες, ανεξιχνίαστες γωνιές του στο «κατώϊ», αλλά και ψηλά στο ταβάνι, που περίμεναν να τις εξερευνήσω... Αυτό ήταν το σπίτι μου και εγώ μια προέκτασή του. Ετσι ένιωθα τότε, λες και είχε ψυχή, σαν ένας ζωντανός οργανισμός. Τώρα δεν υπάρχει, υπάρχει όμως στην καρδιά μου, στις σκέψεις και στα όνειρά μου..

(17-2-2022)